DOMSTOLENS DOM
av den 28 mars 1979 *

I mål 175/78

har Crown Court i Bristol till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Regina

och

Vera Ann Saunders.

Begäran avser tolkningen av artikel 48 i EEG-fördraget.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordförandena J. Mertens de Wilmars och Mackenzie Stuart samt domarna A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, O'Keeffe, G. Bosco och A. Touffait,

generaladvokat: J.-P. Warner,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom beslut av den 31 juli 1978, som inkom till domstolen den 16 augusti 1978, har Crown Court i Bristol, i enlighet med artikel 177 i EEG-fördraget, ställt en fråga om tolkningen av artikel 48 i fördraget och särskilt artikel 48.3 b.

* Rättegångsspråk: engelska.

2 Denna fråga har ställts inom ramen för ett straffrättsligt förfarande som särskilt gäller följderna av det förhållandet att en person av brittisk nationalitet, som i ett tidigare skede av det förfarandet hade förklarat sig skyldig till stöld, har brutit mot en av henne accepterad förpliktelse att bege sig till Nordirland och att inte återvända till England eller Wales under en tidsperiod på tre år.

3 Den nationella domstolen har, mot bakgrund av att den åtalade var en arbetstagare i den mening som avses i artikel 48 i fördraget, velat utröna om fördragets bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare hindrar åtgärder av det slag som den åtalade var föremål för.

4 I detta syfte frågar den nationella domstolen om "det beslut som domstolen meddelade i målet mot Vera Ann Saunders den 21 december 1977 är av sådan natur att det kränker rättigheter som arbetstagare förvärvar genom artikel 48 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt mot bakgrund av den rättighet som föreskrivs i artikel 48.3 b i detta fördrag och det faktum att den tilltalade visat sig vara engelsk medborgare".

5 Denna fråga syftar i huvudsak till att utröna om principen om fri rörlighet för arbetstagare såsom den fastställs i artikel 48 i fördraget, särskilt som den medför rätt för arbetstagare att, med förbehåll för de begränsningar som grundas bland annat på hänsyn till allmän ordning och säkerhet, förflytta sig fritt inom medlemsstaternas territorium för att anta faktiska erbjudanden om anställning och att uppehålla sig i en medlemsstat i syfte att ha anställning där, kan åberopas av en medborgare i en medlemsstat som är bosatt i denna medlemsstat och som motsätter sig genomförandet av åtgärder som begränsar hans frihet att förflytta sig inom den medlemsstatens territorium eller att etablera sig där han önskar.

6 Frågan gäller således även om artikel 48 i fördraget ger rättigheter till en person i en sådan situation som den aktuella personen befinner sig i och, om svaret är jakande, omfattningen av dessa rättigheter.

7 Svaret på denna fråga beror i första hand på hur denna bestämmelses tillämpningsområde avgränsas, särskilt mot bakgrund av den allmänna princip som uttrycks i artikel 7 i fördraget.

8 Artikel 7 förskriver att inom detta fördrags tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

9 För att genomföra denna allmänna princip har artikel 48 till syfte att upphäva bestämmelser i medlemsstaternas lagstiftningar angående anställning, lön och övriga arbetsvillkor - inklusive de rättigheter och friheter som den fria rörligheten enligt artikel 48.3 innebär - om dessa bestämmelser medför en strängare behandling av en arbetstagare som är medborgare i en annan medlemsstat eller försätter denne i en situation som faktiskt och rättsligt är ofördelaktig i jämförelse med den situation som, under samma omständigheter, den egna statens medborgare försätts i.

10 Även om de rättigheter för arbetstagare som följer av artikel 48 kan leda till att medlemsstaterna ändrar sin lagstiftning även med avseende på sina egna medborgare, syftar dock inte denna bestämmelse till att inskränka medlemsstaternas behörighet att på det egna territoriet till följd av nationella straffrättsliga lagar begränsa den fria rörligheten för varje person som omfattas av deras jurisdiktion.

11 Fördragets bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare kan således inte tillämpas på en medlemsstats rent interna förhållanden, dvs. förhållanden som helt saknar anknytning till sådana situationer som avses i gemenskapsrätten.

12 Då en myndighet eller en domstol i en medlemsstat gentemot en arbetstagare, som är medborgare i denna stat, vidtar åtgärder av frihetsberövande karaktär eller som begränsar dennes frihet att röra sig inom den statens territorium, som en straffrättslig åtgärd föreskriven i den nationella lagstiftningen och på grund av handlingar som har begåtts inom den statens territorium, så är detta ett rent internt förhållande som inte omfattas av tillämpningsområdet för fördragets bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare.

Rättegångskostnader

13 De kostnader som har förorsakats Förenade konungarikets regering och Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

14 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående den fråga som genom beslut av den 31 juli 1978 förts vidare av Crown Court i Bristol – följande dom:

Då en myndighet eller en domstol i en medlemsstat gentemot en arbetstagare, som är medborgare i denna stat, vidtar åtgärder av frihetsberövande karaktär eller som begränsar dennes frihet att röra sig inom den statens territorium, som en straffrättslig åtgärd föreskriven i den nationella lagstiftningen och på grund av handlingar som har begåtts inom den statens territorium, så är detta ett rent internt förhållande som inte omfattas av tillämpningsområdet för EEG-fördragets bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner Pescatore

Sørensen O'Keffe Bosco Touffait

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 mars 1979.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

H. Kutscher
Ordförande